

Sbírkky		Výdaje	
3. 3.	2 855,-	Zálohy – elektřina (ČEZ)	4 850,-
6. 3. (Popeleční středa)	1 045,-	Zálohy – plyn (Innogy)	3 950,-
10. 3.	3 321,-	Zálohy – voda (SČVK)	630,-
17. 3. (na pojištění diecéze)	2 600,-	El. zabezpečení kostela (Fides)	1 307,-
24. 3.	2 716,-	Poplatky	394,-
31. 3.	3 313,-	Nákup kancelářských potřeb	1 489,-
Příjmy – ostatní		Vrácení půjčky (Lindnerův betlém)	50 000,-
Dotace na Noc kostelů (město Semily)	9 500,-		

AKTUÁLNÍ INFORMACE

MŠE SV. VE STROMKOVICÍCH

Ve středu 1. května jste opět zváni k lesní kapličky Panny Marie ve Stromkovicích na mši sv. ke cti sv. Josefa, Dělníka. Začátek v obvyklých **14.30 h.** Hostem bude pan **František Horáček**, trvalý jáhen ze Studence.

Po mši svaté můžete jako vždy nabídnout a přijmout malé pohoštění.

NETRADIČNÍ POUŤ (NEJEN) PRO SNOUBENCE

Královéhradecké Diecézní centrum pro rodinu zve na putování nejen pro snoubence, která se uskuteční ve středu 1. května 2019 v okolí vrchu Zebín u Jičina.

Na akci jsou vedle snoubenců zvány také páry prožívající období známostí, ale i všichni, kteří si společně chtějí užít první májový den v malebném prostředí Českého ráje.

Pro zájemce, kteří budou mít chuť udělat si v první květnový den výlet do Českého ráje, jsme připravili několik možností, které mohou (ale nutně nemusejí) využít.

Společný výlet z Jinolic k vrchu Zebín: trasa dlouhá cca 8 km povede přes Rumcajsovu jeskyni a vrch Brada; sraz v 9:45 u zastávky ČD v Jinolicích.

Cesta zamilovaných: stezka na vrchu Zebín lemovaná několika připravenými „zastaveními“. Cesta bude pro zájemce k dispozici od 9.00 do cca 16.00 h.

Poutní mše sv. v kostele Věch svatých v Sedličkách (pod Zebínem): **v 15.00 h**, celebrovaná Mons. Janem Pasekou. Mše sv. bude sloužena za všechny, kteří směřují k manželství.

Akce se mohou účastnit také rodiny s dětmi, terén (přímo na Zebínu) však není vhodný pro kočárky. Občerstvení není zajištěno.

Podrobnější informace najdete na www.bihk.cz.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 25. dubna 2019. Uzávěrka následujícího čísla: 9. května 2019. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01
 Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošík**, tel. 739 909 500 www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 29. 4. – 12. 5. 2019

29. 4. Po Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy

KA 08.00 za † Janku

30. 4. Út KO 18.00 za † P. Toufara

1. 5. St Bozkov 10.00 odjezd autobusu v 9.30 h z Komenského náměstí a návrat po mši sv. (v Semilech mše sv. nebude)

2. 5. Čt Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve

KA 08.00 za duše v očistci

3. 5. Pá Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů od 16.30 v KO svátost smíření

KO 18.00 za Boží ochranu a požehnání pro Vojtu, Michalu a Petru

4. 5. So DD 13.30 za farníky

KO 18.00 za uzdravení Jaroslava

5. 5. Ne 3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

KO 08.30 za Boží ochranu a požehnání pro Ester a Vládu a za Boží požehnání pro Aničku a Ondru na společné cestě

6. 5. Po KA 08.00 za zdraví a za práci

7. 5. Út KO 18.00 za † Cecilii Novotnou a za živé z rodiny dcery a vnoučat

8. 5. St Bozkov 18.00 odjezd autobusu v 17.30 h z Komenského náměstí a návrat po mši sv. (v Semilech mše sv. nebude)

9. 5. Čt KA 08.00 za děti

10. 5. Pá KO 18.00 za Boží ochranu pro slečnu

11. 5. So – – –

12. 5. Ne 4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

KO 10.00 na úmysl celebranta

udílení svátosti biřmování, celebruje Mons. Jan Baxant, biskup litoměřický

POHÁDKA O KŮZLÁTKÁCH

Kryštof seděl u stolu a na výkres kreslil past na slony. Nevím, proč se zabývá lovem živočicha, který u nás ani nežije. Holčičky malují většinou samé princezny, ale Kryštof maluje mapy nebo technické výkresy úžasných aut na dosud neobjevený druh pohonu, lokomotivy, kosmické rakety a podobné vynálezy.

„Kryštofe, znáš pohádku o neposlušných kůzlátkách?“

„Jasně,“ řekl bez nadšení Kryštof. „Kůzlátka neposlouchají, otevrou dveře a vlk je sežere.“

„A co se stane potom?“

„Přijde maminka koza, nabere ho rohama, rozpáře mu břicho a kůzlátka vyskáčou ven,“ řekl otráveně Kryštof a dál si maluje.

„Víš, takhle se to říká mrňatům,“ povídám.

„Chtěl bys vědět, jak to bylo doopravdy?“

To vzbudilo jeho zájem, protože on už samozřejmě není mrně.

„Tak přemýšlej. Když vlk sežere malá roztomilá kůzlátka, co se s nimi stane? Co bude mít v břichu?“

„Hnusnou krvavou kaši.“ Už není tak malý, aby si myslel, že neporušená kůzlátka vesele poskakují vlkovi v břiše.

„A kdyby maminka koza vlkovi rozpárala břicho, těžko by kůzlátka vyskočila ven, vid? To se jen tak povídá malým dětem, protože by plakaly, kdyby se jim řeklo, že z těch roztomilých kůzlátek nebo jehňátek zbyla krvavá kaše.“

„Tak jak to tedy je?“ Teď už si přestal kreslit a naplno ho začal zajímat problém vlka a kůzlátek.

„Když Pán Bůh stvořil svět a na něm lidi, byli jako ta kůzlátka a jehňátka, krásní a veselí a šťastní. Ale objevil se vlk a podvedl je, takže mu otevřeli dveře a on je rozkousal a sežral. A stal se vládcem na světě a žral kůzlátka, kdykoli se mu zachtělo. Pán Bůh mohl přijít jako rytíř s mečem a zabít vlka, ale co by našel v jeho

břiše?“

„Krvavou kašil!“ Kryštof se zájmem sleduje děj a rozumí tomu.

„Správně!“ Pokračuji v příběhu. „Proto Pán Ježíš vymyslel úplně jiný způsob, jak porazit vlka.“

„A jaký?“

„Přišel na svět jako jehňátko, beránek.“

„Já jsem viděl obrázek, na kterém byl Pán Ježíš namalovaný jako beránek!“

„Přesně tak! Vlk se zaradoval a říkal si: Ten Pán Ježíš je tak hloupý! Já ho prostě sežeru a všechno bude moje, budu jediným vládcem celého světa!“

„A opravdu ho sežral?“

„Opravdu. Pán Ježíš se totiž nechal sežrat schválně. Vyšel vlkovi naproti a vůbec se nebránil, i když to bolelo, jak ho kousal. Vlk si myslel, že vyhrál a že to bylo strašně lehké.“

„No, ale jak chtěl toho vlka porazit, když byl sežraný?“

„Vlk totiž netušil, co Pán Ježíš umí. Pán Ježíš jako mrtvý beránek ve vlkově břiše chvíli počkal a pak prostě vstal z mrtvých. Znovu ožil. A když ožil, přivedl k životu i všechny beránky a kůzlátka, které byly spolu s ním sežrané ve vlkově břiše. A bylo jich tolik, že se vlk roztrhl a beránek – Pán Ježíš vyvedl všechny kůzlátka a jehňátka ven na svobodu.“

„Babičko, ten vlk, to je ďábel, vid?“

„Ano. A Pán Ježíš ho porazil. Vlk pořád ještě občas sežere nějaká kůzlátka. Ale má od té doby roztržené břicho a když kůzlátka volají Pána Ježíše, posvítí jim na cestu a oni vyjdou z vlkova břicha ven. Nikdo už se nemusí vlka bát. Už víš, proč se Pánu Ježíši říká Beránek Boží?“

„Ano, už tomu rozumím. A tohle je lepší příběh než ten, co se říká mrňatům.“

Jitka H. Štěpánková

CESTOU DO EMAUZ

Jedním z nejsilnějších momentů, kdy Vzkříšený vlévá křesťanům živou naději, je příběh učedníků jdoucích do Emauz (Lk 24). Ovšem než se tak stane, odehraje se mezi nimi jeden z nejparadoxnějších rozhovorů, jenž nám evangelia zaznamenala. Tak jako všichni v Jeruzalémě, i oni dva si pořád mezi sebou přesypávají nedávné události. Chybí jim však klíč, aby mohli porozumět. Asi se navzájem ani moc nepovzbuzují, spíš naopak; sdílením svých depresivních zážitků a pochybností stále více zabředají do beznaděje. Ostatně tohle dobře známe: některý způsob sdílení s přáteli nijak nepozvedá, jen ještě více obtěžká a prohlubuje v zúčastněných pocit bezvýchodnosti. Přátelé si pouze vymění a posílí důvody své deprese.

Když se k nim přidá Ježíš s otázkou, o čem to tak zaujatě rozmlouvají, zůstanou stát „plni zármutku“, jak říká Písmo. Zdá se, že prožité události neponechávají naději žádný prostor. Ježíše nepoznají, proto na něj Kleofáš vyhrkne s jistou dávkou rozmrzelosti: „Ty jsi snad jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ Jaký paradox! Výtku je adresována tomu jedinému, kdo doopravdy ví, co se tam stalo. Všichni ostatní, kteří události probírají, je znají jen z vyprávění. Ano, hrstka

věrných doprovodila Ježíše až na Kalvárii a setrvala s ním až do posledního vydechnutí; těch se jistě jeho utrpení dotklo nehlouběji. Ale jediný, kdo na tom kříži skutečně visel, byl přece on sám.

Přesto si trpělivě vyslechne jejich verzi příběhu – vlastní odsouzení, mučení a ukřižování z perspektivy dálkových pozorovatelů. Potom jim začne vyprávět sám, co o něm předpověděli proroci. Ani tehdy jim ještě nedocvakne, kam svou katechezí míří. Až při lámání chleba jako by jim spadly šupiny z očí: je to Pán! V tu chvíli však zmizel jejich zrakům.

Setkání se Vzkříšeným ale úplně mění jejich chápání událostí, i retrospektivně. Už nemohou říkat v minulém čase: „My však jsme doufali, že on je ten, který má vysvobodit Izrael.“ (Lk 24,21) Doufali totiž správně, když všechno vsadili na Krista. A jestliže on vstal z mrtvých, mohou doufat i nadále, protože tato naděje je nezklame.

S oživenou nadějí musí automaticky změnit i směr své cesty. Opouštějí cestu útěku z reality, útěku z nesnází a vracejí se do Jeruzaléma, k ostatním učedníkům. Jaké je jejich překvapení, když zjistí, že nejsou jediní, komu se Vzkříšený ukázal!

K. Lachmanová: Kotva naděje

OHLEDNUTÍ ZA MISIJNÍM JARMARKEM®

Na Květnou neděli naši farnost ozdobil průvod se zelenými ratolestmi a před kostelem stoly s Misijním jarmarkem®, které lákaly k oslavě Velikonoc. Mohli jsme tak prožít společně chvílky a po skončení mše svaté se občerstvit a vybrat si nějaký ten jarní dárek. Díky patří každému, kdo přispěl do Misijního jarmarku svou účastí, tvořivostí či finančním darem. Částka **9104,- korun**, která se při této příležitosti vybrala, je zaslána na misie skrze Papežské misijní dílo dětí. Děkujeme.

K. A. Svobodová

